

હરિગીત.

ૐ પૂર્વ આ, આ પૂર્વ છે, ઉત્કૃષ્ટ પૂર્વજ પૂર્વથી,
અર્વશય પૂર્વ રહેજ, પૂર્વ પ્રભાવ પણ એ પૂર્વથી;
ૐ શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ: સર્વદા,
ૐ શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ: રામમણિ, સુશાંતિ શર્મદા.

શ્રી રામ લહરિ લેર ફરી.

લેખક પ્રભુલાલ પ્રીતમલાલ પઠિયાર ચોરવાડ તથા
ખડેન માણેક મનનજી કેશોદ-કાઠિયાવાડ.

પ્રકાશક:-સદગત શેઠ લવજી આણંદજી ઠક્કરનાં ધર્મપતિ શ્રીમતિ
કંકુ બેન કરાંચી-સિંધ.

શ્રી રામનવમી.

હરિગીત.

તન હમેન જન, મંદીર રામ, અવસાય દમ, જન સેવ મા,
બિખ ધમ દેવ, વિરાગપતિ, શાંત જનિ ઉપાસના;
આત્મિય સ્વરૂપાનંદ, રામ વિહારનું ઉદ્ધાનને,
કર્તવ્ય ધર્મ સુબોધમણિ દે સંત શાંતિ નિધાન તે.

પ્રથમાવૃત્તિ } અમદાવાદ—શાહપુર નવીપોળ
પ્રત ૧૦૦૦* } અમુલ્ય શ્રી પ્રજાહિતાર્થ મુદ્રાદયમાં પટલ
સંવત ૧૯૭૫ } સને ૧૯૧૯ ડાહ્યાભાષ દલપતરામે છાપ્યું.

સમઘાવાદ રાગનવે કાંકરી ન્યારો.

આ જાળો જોડી આ જાળો જોડી. ટેક
આ જાળો જોડી આ જાળો જોડી. ટેક

છતે પ્રભાતે સંધ્યા સમજ, ખેડો ગાતો ગોડી ૭૪૩. ૧

સંસ્કારે ની સામ્ય અવસ્થા, ચાદર કીધી ચોડી હેજ
પચરંગી રંગીન પડીકાં, ઉપર છાંટયા છોડી ૭૪૩. ૨બહુ વાસના મશકતા સમૂહો, પ્રકટયા પીંજર ત્રોડી હેજ
કુમતી કુલહથી કર્મો કાઢ્યાં કીધી ગતી દફોડી ૭૪૩. ૩તરે બાળ્યે કરે હાથજો, રામનામ મણી હોડી હેજ
નાહિંતો બારે બૂડ્યાં લેખું, બકે બામણી બોડી ૭૪૩. ૪

રાગ--એ મારગડા જીવા કબીર કહે.

ગુરુ શિષ્ય એ જીદા, પ્રકટતે ગુરુ. ટેક

લાખ કરોડો પડે દરેડો, કરતા કુદંકુદા.

અંધ બધિર હા ! ચાલે હારે, સમજે કહે નમુદા. પ્ર૦ ૧

બકે બહુ પણ કરી ન જાણે, એ ખોટા નાખુદા,

જેમ પલમાં પ્રકટે ફૂટે, પાણીમાં બુદ બુદા પ્ર૦ ૨

અગ્નિમાં કદી અંગ ન હોમે, હોય જાતના કુદા

અગ્નિરૂપ ન હોય કોયલો, સમજે સમજુ રૂદા પ્ર૦ ૩

અંતર એક શરીરજ નોખાં, નિત્યાનંદે મુદા

સકળ વિશ્વ માણી રામ રસાળ્યે, હાજર હજુર બુદા પ્ર૦ ૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૦૩૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ સિમલરિ

વિષય ૬-૪

નવેદન.

સચ્ચિદાનંદ ધન પરબ્રહ્મ પરમાત્માનું શ્રી રઘુકુલ દીપક રામ રૂપે ભક્તવત્સલતાનું પોતાનું ગિરદ સાચવવા માટે આ વિશ્વમાં પ્રાગટ્ય થયું તે ગિરઃ સ્મરણીય પરમ પવિત્ર તીર્થને રાજ રામ લક્ષ્મીની આ છઠ્ઠી લહેરે સ્વયંમાત્મરૂપ બંધુ બહેનોના ચરણમાં સાદર કરવાની જે તક પ્રાપ્ત થયેલી છે તે કરાંચી નિવાસી સદ્ગત શેઠ લવંજી આણંદજી ઠક્કરનાં ધર્મ પત્નિ શ્રીમતિ બહેન કંકુ બહેનની ઉદારતા ભરેલી સૌજન્યતા અને સદ્દર્શિતનેજ સર્વાંશે આભારી છે, અને તે તેમના સત્કૃત્ય માટે તેમનો સંપૂર્ણ આભાર માનવાની આ તક લઉં છું.

વળી આ શુભ પ્રસંગે વિશેષ નોંધ લેતાં મહદાનંદ થાય છે કે ગયા માઘ માસમાં માફ કરાંચી જવું થતાં ત્યાંના શ્રી સાધી સત્સંગ મંડળના અંગભૂત બહેનો વિગેરે અન્ય પરમાર્થી ભાગી રીઝાએ શ્રી કેશીદ સાધુ-અનાય સેવા સદાચત કંડની દૃષ્ટ્યાભુમય પ્રગાતિ માટે જે ઉદાર દ્યાર્દ આવ પ્રદર્શિત કરી લગભગ રૂ. ૨૨૦૦ જેટલી રકમની મદદ આપી છે તે અતિશય સ્તુત્ય અને અનુકરણીય છે. પોતાનાજ તુલ્ય પોતાનાંજરૂપ બુલુકુ ભાઈ બહેનોને દુષ્કાળના વિષમ સમયમાં બોગવરી પડતી અવર્ણનીય વિટંબણા તથા સાંસા વિગેરેની દાઝ ખૂટીને જે પ્રેમભાવ તેઓનાં પ્રેમમય હૃદયોએ વર્ષાવ્યો છે તે ઉત્કૃષ્ટ, ઉન્નત છે એટલુંજ નહિ પરંતુ સર્વ દેશકાળ અને જન સમૂદાયની ઉન્નતિ ક્રમના માર્ગ ઉપરનાં માંગલીક પ્રેતસાહક નિશાન સમાન મધ્યસમુદ્રના ખડકોપરની દીવા દાંડીની ગેરહાજરીમાં ખડકપરના વિમ્બનિવારક સચેત ધાંટિકા નાદરૂપ છે. સ્વાભાવિક રીતપાળ અખળ ગણાઈ ગયેલી બહેનો પણ જ્યારે પ્રભુમય ક્ષેત્રમાં પ્રવેશ કરે છે ત્યારે તે અખળ સાધન દ્વારાજ સુધર્મ પ્રાદુર્ભાવ, પરોપકાર તથા ઉન્નતિના કાર્યો કેટલી સરળ અને સફળ

છતાં સખળ રીતે થઈ શકે છે તેનું આ કરાંચી નિવાસી બહેનોએ સિદ્ધાંત દર્શાવતી ચારિત્રમાં ઐક્યતા દર્શાવી પ્રત્યક્ષ બાન કરાવ્યું છે. મહાન વિદ્વાનો પણ મુક્ત કંઠે પોકાર કરે છે કે ઝુંપડીથી માંડી સામ્રાજ્ય તથા અખિલ વિશ્વ પર્યંતની સુધારણાનો આધાર મુખ્યત્વે કરીને વર્તમાન બાળાઓ પરંતુ બલિષ્ઠની માતાઓના પરજ રહેલો છે, તે બાવા પ્રકારની ઉત્તમ લાભણીનો નૈસર્ગિક ઉભરો-જેમાં પોતાનાજ રૂપ પરનાં દુઃખ બાણી તેના નિવારણાર્થે નિઃસ્વાર્થ કટિબદ્ધતા સાધવી શકાય તેનાથી

सर्वं भूतस्थमात्मानं सर्वं भूतानि यादमनि ।

ઇકાંતે યોગયુક્તાત્મા સર્વત્ર સન દર્શનઃ ॥

એ પદ ક્યાં દૂર રહે છે ? અને તેવા પ્રકારનો સ્વાત્મ ભોગ આપવાની તત્પરતા ધન, તન તથા મનથી કર્તવ્ય-પરાયણતામાં પ્રદર્શિત કરનારા શ્વિ રત્નો પવિત્ર ભારત જૂમિમાં અઘાપિ પર્યંત દર્શન દેયછેજ તે જોતાં સહજનંદ થાય છે.

જો કે તે બહેનોથી હું સર્વથા અપરિચિત હોવા છતાં પણ તેઓની સ્વાભાવિક ભક્તિમય અને પરોત્કર્ષ અને પરોપકાર પરત્વેની ભાવનાથી હરકોઈ પ્રકારની હર કોઈ દેશકાળ અગરતો સ્થિતિમાં થતી સુયોજનાઓ તેઓના સ્નેહ સંબધ અને સ્વાત્મ ભોગ માટે સુદૃઢ અને સખળ કારણ ગણી, અનાથ અને સંતો તરફ જે ઔદાર્ય દર્શાવ્યું છે તે અર્થે આતરિક સુધન્યવાદ સાથે પરમકૃપાળુ રામ તે સાધ્વી મંડળને અનંત ઉન્નતિ સહ આવાં સર્વોત્તમ અનેક પરહિત કાર્ય કરવા સ્વયં શક્તિ અને ઉત્કૃષ્ટ તકો આપો એજ અંતિમ અભ્યર્થના.

કેશોદ. કાઠિયાવાડ

શ્રી રામનવમી

સંવત ૧૯૭૫

૧૫૦ માણેક મંદનજી

ના સીતારામ.

રાગ મુંદરણરની ચુંદડી.

હું તો આવી આવી છેક રાગી, બેનડ પદ પંકજે;
 મુંદર રનેહ હૃદય કંજે સ્થાન, આપ્યું બેનો ધન્ય જ. ૨૬.
 મુંદર મૃગમદ મધમધે, તેની ફેલે સુગંધો અપાર;
 મન ભંગે ખેંચી તન આણીયું, મોહ સિંધુ તરાવી આ પાર. બે.
 સંગ થયો ઝવેરાતનો, ત્યાં સાધનની શી ખોટ;
 નાવ જાનાનળ સાંપડયું, સંગી સંગે ચડી મૂકી દોટ. બે.
 ધેનુમતિ તો ધન્ય ભાગ્ય હા ! બર્કુ પ્રેમજળ જળ બરપૂર;
 સ્નાન કરતા સાધવી ! માફ મન તો થયું ચકચૂર. બે.
 સાધવીઓના સંગમાં, સંતોષાદિ સારા શલ્યમાર
 જોઈ જાણું ને માણું અંતરે, મારા ભાગ્યનો ભાગું ન પાર. બે.
 વિદુર દેશ વિરાજતાં, મમ આત્મ સ્વરૂપો આપ;
 નિરખીને ન્યાલ થતાં બળ્યાં, કોટિ કોટિ જન્મો કેરાં પાપ. બે.
 નિર્મળ પ્રેમનાં પૂતળાં, આપ પ્રેમજળ સિંધુ દેશ.
 મમ સમ જડને આપતાં, પુરી સાદસ્યતાનો સ્વદેશ. બે.
 આપ સુપ્રેમનું પાત્ર હું, હા', એથી અધિક ન ભાગ્ય;
 માનવ દેહ ધર્યાં તણો, આજે પુરો મળ્યો મને લાગ. બે.
 માણિય માણિય શું કહો, એ તો પથ્થર એક પ્રકાર;
 આપ કૃપામૃત ઝીલતાં, વાધ્યું મૂલ્ય અહા ! પારાવાર. બે.
 નિત્ય ચિરંજીવ હો બધાં, વધો આત્મિય બળ સહ પ્રેમ;
 કાલી વાણી એમ બોલતી, પામે નિત્યે નવાં યોગ લેમ. બે.
 સમર્થ છો આપો સામટી, મુંદર પુષ્પિય માળ રસાળ;
 આદરાતિથ્ય અનેકધા, રીતિ શક્તિ બેનોની વિશાળ. બે.

અસ, અસક્ત, મતિમંદ હું, મોંઘી ચીજ ન દઉં મરમાજ;
 વાંકમય હાદય સુમનની, સ્વિકારો સુદમાત્મિય સ્નેહમાજ. એ
 રામ પ્રેમામૃત સિંધુનાં, મારાં મોંઘાં મુક્તા મણિ આપ;
 માથું હારિ પાસે એટલું, નિત્ય રહેજો હૃદય ઉંડી છાપ. એ.

રાગ હરમાં તું દિલ સાથ.

ગરવો સાધિવ સમાજ શોભતો ગરવો સાધિવ સમાજ
 સહુ મોંઘા મણિ શીરતાજ. શોભતો. ટેક.

પ્રેમ પીપાસા, અનંત એ આશા
 મૃગમદ બહેકે, સ્વયં હા ! સુગંધિ
 હરતું જવાહિર, મમ વેણુ અધિ
 ધેનુમતિ હરે, મમ મતિ ખંધિ
 (બહાલાંઓ ! ધન્ય છો ! ધન્ય છો !)

ધન્યા ! ધન્યા ! થઈ હું દિદારે આજ. શોભતો.

સૂર્યને ઓપ કશો ન અપાયે
 આનંદ સિંધુ, ન કંમે મપાયે
 લૂલાં હુંઠાયાં ન કંમે ટપાયે

પ્રત્યુપકાર ન એકે ઉપાયે

(પ્રિયદામન ! પ્રતિબિંબો ! હું તો હારીજ હો !)

સિરસા નમતાં પણુ લાગે અતિ લાજ. શોભતો.

સત્કાર સ્વાગત સ્નેહ ભરેલાં

ક્ષુદ્ર હું સરખાને આપે કરેલાં

શ્રેષ્ઠતા આપની રૂપ હરેલાં

રંક મતિ મન મારાં હરેલાં

(પ્રિય ! પ્રેમ પ્રતિમાઓ ! પ્રણામ ! પ્રણામ !)

બદલો દેવા શક્તિ મમ નાજ.

શોભતો.

રાજની શ્રેષ્ઠતા દીઠીજ દાને
 રૈયત શ્રેષ્ઠ બને માત્ર સ્નાને
 એમજ વાણીમયી મણિ ધ્યાને
 સ્નેહ સુમન માળ અર્પું અમાને
 (સ્વાનંદ સરિતાઓ ! સ્વીકારો ! સ્વીકારો !)
 કરજો કમુદ્ર સરે રામ કાજ. રાખતો.

રાજ માઠ.

બાંગો ભારે બંવાળિધની ભૂધરા ! ભવનાથ ! ભયંકર બીડ.
 જન્મ અનંતનાં કર્મો કેરાં, જન્મ્યાં આપલીયા ! ખીડ
 માર્ગ સુઝે નહિ જાણું છતાં એ, ચિંતાવડે ચડે ચીડ. રે. ભવ●
 કંઈક સુસાધન ક્ષેત્ર પાક્યું ત્યાં, પૂજ્યાં પાપો રૂપી ટીડ
 મળમાં લાગી મોહ માયા મદ, કામ ક્રોધાદિક કીડ રે. ભવ●
 જન્મ ભવ વિભવ પરાભવે પ્યારા ! પામું પુરી પ્રભુ ! પીડ
 સૌ સપડાયાં એજ પીડામાં, સાંભળે કોઈ ન રીડ રે. ભવ●
 ખીડ બાળી આ ટીડ હડાડી, પીડ પતાવી નિબિડ
 રીડ સુણી આ કીડ સંહારી, રામમણિ મસ કિડ રે. ભવ●

રાજ આવેલ આશા ભર્યા રે.

નેહ કરી હરિ નાથીયાં, હવે કેમ તબ્યાં પ્રભુ જાયરે નાથેલ નેહ કરી
 સાને સમજવીને સાંકળ્યાં, નહિ ત્રીકમ તે ત્રોડાયરે. ના●
 માર્યાં મોરલીયુંના મારથી, જગે જીવ્યું જીવન ! ના ખમાયરે ના●
 મારી મચકારા મોહના, મોહ બાણે વિંધ્યા વૃજરાયરે. ના●
 સ્નેહ સનકારા સામટા, એ કેમે ન નાથ બૂલાયરે. ના●
 હથ્થર પદની ધસારતો, ના વિશ્વપતિ વિસરાયરે. ના●

કરેણા ઠટાકા તો કારમી, તે કમળમાં કેમ હા ! લખાયરે ના●
 ડૂબી મરી દીલ સાગરે, હા ! રામમણિ ગુણુ ગાયરે. ના●

ગાપી ચલી કીધી છે દીના નાયરે.

કરી માંડાં કાં બામતો ગોવાળ રે ગોવિંદ ગિરિધારી
 નથી દુલેતો શું સામળા સંભાળરે આ તે શી દિલદારી. ટેક.
 દીલડાની દાઝ મારે દિલડે દયાતી, દેયાની આળ મારે હેડે ન માતી
 હારે અલખેલા શું આપ ઉપર આળરે. ગોવિંદ●
 નયણાંની ધાર નથી નેણે રોકાતી, વેણાંની બળ નથી વેણે સમાતી
 હારે નથી હોલાતી અંતર આ આળરે. ગોવિંદ●
 કેશવ આ કષ્ટ નથી કોષ્ટને કહેવાતું, અંતરનું અશ્રુ નથી આપે દહોવાતું
 હારે કેમ ડૂબાવે દેવ થઈ દયાળરે. ગોવિંદ●
 મોંઘા મે'માન મન મહોત્તે પધારો, ઝાઝી રકઝીક શું રાંકથી વધારો.
 હારે મણિરામ કૃષ્ણ આપ છો રસાળરે. ગોવિંદ●

રાગ નવે કાંકરી ન્યારો.

જીઓ રામ રસ શાળા, જન કોઈ, જીઓ રામ રસ શાળા હેણ
 સંત સરળ ચિત્ત રસ શાસ્ત્રીઓ, કરે પ્રયોગ રસાળા હેણ.
 શકે ઉડી ઝટ જ્ઞાન ગગનમાં, પંચુ થઈ પંખાળા. જન●
 ઉજવળ પળમાં કરે રસે અધ, ડામર ડાધા કાળા હેણ
 સ્વયં રસાયણુ ઝીલી બનતા, યુવાન વૃદ્ધો બાળા. જન●
 જન્મ અધની આંખો ઉઘડે, શુંગ યાય વાયાળા હેણ
 ધામ કામની કામ છુટતાં, ચૂકે ચામચ ચાળા. જન●
 રામ રસાયણુ સ્પર્શી કંકર, મણિમય ચાતા ભાળા હેણ
 મૃત અમૃત થઈ અમૃત રસમાં, કરે સાંતિમાં કાળા. જન●

રાગ એજ.

નર નટવાના નાચુ, દેખો નર નટવાનાં.   ૨૬.
 કામરૂપ કાટવાળે મારી, મન ગૂઢ માંથે ટાંચું હેજી
 કડી ચડાવી કમળે કીધાં, રસમય રચીલાં રાચુ.   દેખો.
 દયા દુકાળે જાય મળી આ, દીલ ધંટીનું ડાચું હેજી
 ન પાકવા દેય ફળ કાઈ અડે, કાપી નાખે કાચું.   દેખો.
 અંધાધુધી અરે ! આપદા ! આપે અંતર આંચુ હેજી
 સોભ સોભનો ચોભ નહિને, લંપટ લેતા લાંચુ.   દેખો.
 ચિંતા ચામશિલામાં બાંગે, ચિત્ત ચકવાની ચાંચુ હેજી
 રામ મણિ અદ્વય પણુ આધો, બકે બામણો સાચું.   દેખો.

રાગ કાનુડો હાંને ગયો એખરે.

ઠગારે લગાવી મોહક મેખરે બેનડ ! મુજને ઠગારે દબાવી. મોહક મેખ. ૨૬.
 તન મનની પાર ઠોકી, જગી ઝૂ હું તો ચોકી
 જોતાં જડતાના છૂંતી લેખરે   બેનડ.
 ચારે તન મનના કોઠા, કડકડ જુસ પડીયા
 જુસાણી જુંડી બાવી રેખરે   બેનડ.
 મેખ ધામાં મન ચોટચું, રમણિયતામાં આજોટચું
 લીધો ભડ બકિત બારે બેખરે.   બેનડ.
 દષ્ટિ મણિમય સૌ સૃષ્ટિ, દેખું સ્વાનંદી વૃષ્ટિ
 અમૃત રસ એલી રામ અલેખરે.   બેનડ.

રાગ મુરખડે કે માર પાંદી.

ભગતધનો બાવ મેટો, વેજુ ધડલા લણે
 વેજુ ધડલા લણે, ગણીતાં ગોવિંદના ગણે.   ભય. ૨૬
 રામ ભક્ષો રાખતાં એ વેજુ વાવે કણે
 સાચાં મોતીડાં ફળે, ને ઠગલે ઠગલા બણે.   ભગ.

નામ નેરણી હાથમાં ને પાપ પહાડો ખણે

કાંચન કેશવ કાંકરે તે, કોટ અમેદી ચણે.

ભગ૦

કાચા સુતર તાંતણાના સત્ય સઢોએ વણે

ખાંડું લઇને ખાખરાનું, શુરા ઝુઝે રણે.

ભગ૦

મણિમય શ્રદ્ધાથી શત્રુનું લશ્કર રણમાં હણે

રામ બળે બળિયા સદા, એમ બ્રાહ્મણ સાચું બણે.

ભગ૦

રાગ ધરમે' આતમરામ જગાય.

ગમતું ગોવિંદનું હોય ચિંતા ચિત્તે કરો ન કોય. ટેક.

હરિ ઈચ્છાથી બનતું સધળું, રાંકુ મન કાં રોય

બન્યું ખરૂં ન બન્યું નહિ થાશે. ફોકટ શાંતિ ખોય.

ચિંતા૦

મુખ મદતના કરે મનોરથ, નાહક નીર વલોય

ધણીનું ધાર્યું થાય ન જણે, મેલે મેલું ધોય.

ચિંતા૦

ચિંતા ચક્રે ચિત ચડાવ્યું, મથે મદતમાં તોય.

કલ્પાંતે પણ કામ સરે નહિ, નવનિત કદી ન જાય.

ચિંતા૦

રામ ભરસો જીવન જગજો, જીવ જોગાને ટોય

બ્રહ્માનંદ મણિ મેળવતાં, સંકટ સધળાં ખોય.

ચિંતા૦

રાગ એજ.

સમતા સાધે સિદ્ધિ થાય, દેહે દામોદર દરશાય ટેક

સદ્ગુરુ બોધ ધનુષ વિષેયી, રામબાણ છોડાય

બાણ ઝપાટા જાણ સધીરા, સન્મૂખ હૈયે ખાય.

દેહે૦

ગેળી ગલોલા ગુરુગમ કરા દિલ સત્ જો ત્રીલાય

અનુભવ આંખ ભડાકે ઉધડે, આંધારૂં હડી જાય.

દેહે૦

નૂતન નામ ઇસારો સાને, શિષ્ય વડે સમજાય

રસનાએ રસ સિંધુ કેઈ, નહિ નામ બોલાય.

દેહે૦

સ્પર્શ મણિને એક ધસારે, લોહું ઝટ પથઠાય
આત્મારામ કનકમય ડે'રે, દેવ સહિત દેખાય.

ટેકે.

રાગ સાયબો ગ્યાતાં રાજ.

પ્રિયતમ ! પ્યારા ! લાલ ! મોરલીયે મન હરિયાં ચિતડાં ચોર્ષાં લાલ !
પરોઢીયે

લાલે ખે'ચ્યા લાલ ! પરોઢીયે. ટેક.
વાંસલડીના લાલ ! ધ્વનિયે ધમકારામાં ગ્રહથી કઠ્યાં. લાલ ! ૫૦
મોરલી મારે લાલ ! મુકાચ્યાં ચુકાચ્યાં સવળા કામે. લાલ ! ૫૦
બંસી ધુનમાં લાલ ! મોહક મંત્ર શુશુલી શુદ્ધ ભુજારી. લાલ ! ૫૦
વેલુનાદે લાલ ! બાન બધું ભુલાવ્યું શું બતલાવ્યું ? લાલ ! ૫૦
શુરકી નાંખી લાલ ! દટ્ટિ દિવ્ય બનાવી દર્શન દીધાં. લાલ ! ૫૦
મોહક મુઠે લાલ ! એવાં માર્યા પાછો જન્મ ન ધરીયે. લાલ ! ૫૦
વાણી મનની લાલ ! શક્તિપાર શુશુલી અનુભવ આપ્યો. લાલ ! ૫૦
તદ્ભૂતમાં લાલ ! ગાઠએ મુંગા શુણીએ બહેરાં ફરીએ. લાલ ! ૫૦
તન્મયતામાં લાલ ! કરવિણુ કરીએ કર્મો છોક અકર્તા. લાલ ! ૫૦
તલ્લીનતામાં લાલ ! બાન અબાન ન બાન ન સાન કાંઈ રહેતી. લાલ ! ૫૦
કૃષ્ણ કૃપા મૃતલાલ ! સ્વાનંદે મણિરામ હૃદયમાં જન્મ્યું. લાલ ! ૫૦

રાગ એજ.

તું જીવ ! તારો રામ ! જીવતાં જીવત સમજી લેલાખેણો રામ-ધડસલો
આ લાખેણો રામ ! ધડસલો. હા ! લાખેણો રામ ધડસલો. ટેક.
સ્વપ્નું સમજી રામ ! આશા તૃણ્યા આધાં કર હડસેલી. રામ-ધડસલો.
તું તો તારું રામ ! ટાળી દે તન મનથી જમ જખ મારે. રામ-ધડસલો.
હુંને મારું રામ ! મેલી દે મનથી પછી કાળ ન દાવે. રામ-ધડસલો.
બાજલી પાણી રામ ! થઈ જાયે મર માછી ફૂટે માથું. રામ-ધડસલો.

જીવ ભાવ મેલી રામ ! શિવપદમાં ચાલીન ન માયા સ્પર્શે. રામ-ધડું.
 મુગજી માની રામ ! દોડ તજી દે શાંતિ ધર નિજ પદમાં. રામ-ધડું.
 જીપે રૂપું રામ ! ભાસ્તું મિથ્યા જ્વલ્યુ ન સાચું એ છે. રામ-ધડું.
 સાન અંજનથી રામ ! ખોળી લે નિજ પદ આનંદે જમી. રામ-ધડું.
 આત્મ સ્વરૂપે રામ ! સ્થિર થા મૃત્યુ મૂખ કાળું લાઇ ભાગે. રામ-ધડું.
 અજ્ઞાનંદી રામ ! એક અખંડાનંદી હો સમભાવે. રામ-ધડું.
 સિદ્ધ અજ્ઞાતે રામ ! મણિમય રામ ન અન્ય કશું અહિયાં છે. રામ-ધડું.

રાગ એજ.

જીવડો આબ્યો રામ ! જગમાં વિજયી થાવા હારી હાસ્યો, રામ મસાણમાં
 ચૂકી ચાસ્યો રામ ! જમડે ગ્રાસ્યો. રામ. મરતે મહાસ્યો રામ. મ. ટેક
 હિન્નત પંથે રામ ! પળવું લુસ્યો હુંડામાં ઠેલાયો. રામ. મસાણમાં.
 પ્રગતિ ચુક્યો રામ ! પાત થતાં હા ! ખોડ્યમાં ખડકાયો. રામ. મ.
 આત્મિમતાની રામ ! સાન ન સમજ્યો દોઝખમાં જઈ ડૂબ્યો. રામ. મ.
 લાભ ન લીધો રામ ! હાણુ ફરી હલકટ થઈ ફેકટ ફરીયો. રામ. મ.
 ફીધાં હાયે રામ ! હકડે વાગ્યાં જૂલ ન સમજ્યો મુખે. રામ. મ.
 ટાંગા ધસડી રામ ! અંતે મુકી જતાં વચ્ચે લાગ્યું. રામ. મ.
 હા ! અવસાને રામ ! મુગો માર પડે ખોલાય ન મુખથી. રામ. મ.
 બહાલાં વેરી રામ ! ઘેરી વળીયાં લૂંટારાં લૂટવાને. રામ. મ.
 નકે નાખી રામ ! લાડવા જૂડવા મંડ્યાં ધરથી ખોટાં. રામ. મ.
 સ્વાર્થાં દીઠાં રામ ! પશુ કહેવાય ન સહેવાતું નથી કેમે. રામ. મ.
 હાંસલ બળીયું સમ ! ગાંઠની છેક ગુમાવી ગધે મુડી. રામ. મ.
 જીવ હકડીયે રામ ! હડતાળુ પડી હામ ! હરાજ ચાલી રામ. મ.
 રામમણિ ખોયો રામ ! ભવ આખો પ્રમ પાકાનો લઈ દેલો. રામ. મ.

રાગ એજ.

હેરી હેરી રામ ! હણહણતા પણ હયને હાંકી મુક્યા રામ પ્રમાણમાં.
 દેખી નિષાદો રામ ! શીર ધુણાવી પસ્તાતાજ નિષાદો. રામ પ્ર.
 જેને વિયોગે રામ ! વિકળ પશુ પ્રજા માતપિતા કેમ જીવે. રામ પ્ર.
 બળાતકારે રામ ! સુમંત પઠાવી આપ ગંગ તીર તવ આવ્યા. રામ પ્ર.
 નાવ ઝટ માઝ્યું રામ ! કેવટ નાપે કહે તવ ભેદ હું જાણું. રામ પ્ર.
 કંજપદ રજમાં રામ ! સૌ કહે માનવ કરણિ સંકિત કંઈ છે. રામ પ્ર.
 સુંદર સ્ત્રિ થઈ રામ ! સ્પર્શી શીલા કાષ્ટ કઠિન ન સિલાથી. રામ પ્ર.
 નાવ મુનિ નારી રામ ! યાતાં વાટ પડે મમ નાવ જવાથી. રામ પ્ર.
 પોષું સૌ એથી રામ ! કુટુંબ ન જાણું બીજે કંઈપણ ધંધો. રામ પ્ર.
 જે પ્રભુ નક્કી રામ ! પાર જવા ચઢો કડો પદકંજ મને ધોવા. રામ પ્ર.
 ધોઈ પદાંબુજ રામ ! નાવ ચઢાવું ન નાથ ચહું ઉતરાઈ. રામ પ્ર.
 આણુ મને આપની રામ ! દશરથ સમખાઈ સૌ સાચું કહુંછું. રામ પ્ર.
 છો બાણુ મારે રામ ! લક્ષ્મણુ પણુ જ્યાં સુધી પદ ન પખાણું. રામ પ્ર.
 તુલસીદાસજ રામ ! નાથ કૃપાણુ ન ત્યાં સુધી પાર ઉતારું. રામ પ્ર.
 શુણી કેવટનાં રામ ! પ્રેમ લપેટમાં અટપટ વેણાં સાચાં. રામ પ્ર.
 કરણા બુવન રામ ! જોઈ લક્ષ્મણુને જનકી બણી ઝટ હસીયા. રામ પ્ર.

રાગ એજ.

કરણાસિંધુ રામ ! હસિ કહે તે કર જેમ ન નાવ તવ જાયે. રામ પ્ર.
 ઝટ જળ લાવી રામ ! પગ ધો પાર ઉતાર બહુ ઢીલ થાતી. રામ પ્ર.
 રુમરી એકવારે રામ ! જે નામે તરે નર ભવ સિંધુ અપારે. રામ પ્ર.
 કેવટને વિનવે રામ ! જેને ત્રિપદે જગ ઘટયું તેજ કૃપાણુ. રામ પ્ર.
 પદ નખ નિરખી રામ ! હરખી ગંગ વચન શુણી મોહમતિ નાકી. રામ પ્ર.
 આચા મણતાં રામ ! પાણી બરી કચરોટ લઈ કેવટ આવ્યો. રામ પ્ર.

આતિ આનંદે રામ ! પ્રેમે ઉભરી પદકંજ ધોવા લાગ્યો. રામ પ્ર૦
 સુર કુલ વરશી રામ ! સકળ પ્રથંસે આ સમ પૂન્યદગ દેા નહિ. રામ પ્ર૦
 ધોષ પદાંબુજ રામ ! જળ પી આપ સહિત પરિવારને પિતૃ. રામ પ્ર૦
 પાર કરીને રામ ! પછી આનંદે પ્રભુને ગંગ ઉતાર્યા. રામ પ્ર૦

રાગ એજ.

સિય શુભ લક્ષમણ રામ ! ઉતરી સુરસરી રેતી પર જઈ ઉભા. રામ પ્ર૦
 કેવટ ઉતરી રામ ! પ્રભુમ્યો સકુચ્યા પ્રભુ કંઈ દીધું ન આને. રામ૦
 પ્રિય મન-જાત્રિ રામ ! સીયે સુદિત મન મણિ સુંદરી ઉતારી. રામ૦
 કહે કૃપાળુ રામ ! હ્યો ઉતરાઈ કેવટ પદ ગ્રહે અકળાઈ. રામ૦
 મળ્યું શું ન માળે રામ ! દોષ દારિદ્રને દુઃખ દાવાગિનિ ટળીયાં. રામ૦
 બહુ કાળ કીધી રામ ! મેં મળુરી આજ ભત્રી વિધિ દીધ બરપુરી. રામ૦
 કંઈ ન હવે ચાહું રામ ! માત્ર અનુગ્રહ દીનદયાળ તવ માણું. રામ૦
 પાછા ફરતાં રામ ! જે દેશો તે પ્રસાદ શીર ધરી લેશું. રામ૦
 પ્રભુ સિય લક્ષમણ રામ ! ખૂબ કહ્યું પણ કેવટ કંઈ નવ લેતા. રામ૦
 કરણા મંદિર રામ ! ભક્તિ વિમળ વર દેઈ મણિરામે વાળ્યો. રામ૦

રાગ એજ.

અવધનનોનું રામ ! સ્વાગત કરવા મિલડાં સંચર્યાં સ્નેહે રામ પરાણુલાં.
 મોંઘા માન્યાં રામ ! પરાણુલાં બહાલાં વિરહી રામ ! પરાણુલાં.
 સાચાં સ્નેહી રામ ! પરાણુલાં. પ્રેમનાં પ્યાસાં રામ ! પરાણુલાં. ટેક.
 ફાલકાં મિલડાં રામ ! કંદમૂળ ફળ અંકુર વનવાસી લાગ્યાં. રામ૦
 મધુ શુચિ સ્વાદુ રામ ! અમૃત સમ ભરી ભરી પડીયા ઝટ પુગ્યા. રામ૦
 વિનવી પ્રભુમી રામ ! સૌને દે કહી કહી નામ ગુણ સ્વાદ ભેદો. રામ૦
 લોક બહુ દે મૂલ રામ ! લેય ન પાછું વાળે રામ આણુ આપી. રામ૦
 પ્રેમ મગ્ન વેણે રામ ! મૃદુ કહે માને સાધુ પ્રેમ પીછાણી રામ૦
 અમે નિય ભિક્ષાં રામ ! સુકૃતિ આપ થ્યાં દર્શન રામ પ્રસાદે. રામ૦

દર્શ તવ અમને રામ ! અગમ જથા મરૂ બૂમાં દેવસરિ ધારા. રા●
 નિષાદ નિવાળ્યો રામ ! રાજ સમ રૈયત પરિજન જોઈયે કૃપાળુ. રા●
 એવું મન સમજી રામ ! તજી સંકોચ કૃપા કરી પ્રેમ પીઠાણી. રા●
 કૃતારથ અમને રામ ! કરવા ફળ તણુ અંકુર હેતે લેજો. રા●
 મહેમાન મોઘાં રામ ! વન આવ્યાં સેવા જોગ ભાગ્ય ન અમારાં. રા●
 અમે તમોને રામ ! દધયે શું ? મિત્રાઈ કિરાત પાન ઈંધણી. રા●
 અતિ ઘણી સેવા રામ ! એજ અમારી ચોરીયે નહિ ઠામ કપડાં. રા●
 જીવ ગણુ ધાતી રામ ! અમે જડ કુટિલ કુર્માત કુર્માતને કુચાવી. રા●
 નિશિદિન જનાં રામ ! પાપે પેટ ભરાય ન દટિપટ મળતું. રા●
 ધર્મ બુદ્ધિ સ્વપ્ને રામ ! ક્યાંથી ? આતો રામ દિદાર પ્રભાવે. રા●
 પદાંબુજ દીઠા રામ ! ત્યાંથી ટળ્યાં દુઃખ દોષ દુસહ સૌ અમારા. રા●
 વેણુ શુણી પુરજન રામ ! પ્રેમે કોળી બિદલનાં ભાગ્ય વખાણે. રા●
 ભાગ્ય સરાહી રામ ! સહુ અનુરાગે વેણુ શુણાવા મડ્યાં. રા●
 બોલતાં મળતાં રામ ! સીનારામ પદ સ્નેહ જાણી સુખ પામ્યાં. રા●
 બિદલકોલ વેણુ રામ ! શુણી નિજ નેહ નરનારી નિદરા લાગ્યાં. રા●
 રામમણિ કરણ રામ ! તુલસી લોહ લખ નાવડું તરતું ભાળ્યું. રા●

રાગ આજ નવ દુર્ગા રંગે રમે.

ઢંગે રહો સુતંગે રહો રે હાથ થઈ હાથાં સુસંગે રહો. રે●
 સુર્ય કુળ સ્વામી બહુ નામી ગિરાજે
 સ્વાનંદમાં ચાંત શરણું લહેરે. હાથ.
 ચંદ્રાનને ચિત્ત વૃત્તિ ચોંટાડી
 ચિંતનમાં રોજ એવું ચહેરે. હાથ.
 મંગળ ધામ સુમંગળ નામને
 મંગળ માની મન માંહે ઝહેરે. હાથ.

સોમ્ય સ્વરૂપમાં સમતા રાખીને

પાપ તાપ ઠારી પ્રયાંતે વહોરે.

હાથ.

શુર જમદીસજ જાણી સાચા

પામી પ્રતાપ દુઃખ દિલનાં દહોરે.

હાથ.

જુગપતિ ચર્વને ગાંજનારાના

આશ્રયમાં સહુ ગર્વો જહોરે.

હાથ.

મંદ મલિ હા ! કરો અમંદ હરિ સંમે

રામ રામ રામ સુખાનંદે કહોરે.

હાથ.

રાગ મળજો જતી સતી.

ખોલો નરનારી વૃદ્ધ બાળ, બાપુ ! હરિ ! હરિ !

ખોલો રઘુવર રામ રસાળ, બાપુ ! હરિ ! હરિ !

ખોલો કેશવ કૃષ્ણ કૃપાળ, બાપુ ! હરિ ! હરિ !

ચાર દહાડાનું ચાંદરણું આ, ક્ષણભંશુર સંસાર

દેવ દનુજ નર નાગ મુની જન, કોઈ ન પામ્યું પાર.

બાપુ !

સ્વપ્નું છાયા મૃગજળ જેવો, નિથ્યા બાસ મહાન

વિચર્યા સંત વનાંતે સમજ, વિચારે મસ્તાન.

બાપુ !

દાકદંત પારખવા જેવો, છોડો ધંધા છેક

સત્ય સંઘ શુભ સાથ ગ્રહી લ્યો, પામે શુદ્ધ વિવેક.

બાપુ !

ચિંતામલિ તો રામ અનાદિ, આપે આપજ સિદ્ધ

સંભર બર્યો પિંડે બ્રહ્મંડે, વેદ પુરાણ પ્રસિદ્ધ.

બાપુ !

રાગ જાગો તમે જહુપતિરાય.

ઉઠો ઉઠો આપ અવધેશ ! કરોજી નિંદ્રા વેગળી

પ્રેમ પરખાવો પરમેશ ! નાખોને દુષ્ટોને દણી હેજી.

ટક.

નિજ જન મતિ લુભિ આજ, દખાતી દુઃખે દુખળી

ક્લેશો ઠીન કૃપાળ, કંઠાશ કરે બહુ કળી હોજી.

ઉઠો.

ચડી બહો ! આવ્યો મોહરાજ, એની બેળી માથા બચી
 હરિ ! અમે છોક હા ! બેહાલ, સૌ શક્તિ તો ગઈ છે બળી હોજી ઉઠો.
 પૃથ્વીપર પધારો પ્રજેશ ! દેખાડો સુરત શામળી
 પદમાં પડી પ્રાણાધાર ! આજીજી કરતી મંડળી હોજી. ઉઠો.
 ચક્ર ચુડામણિ છે રામ, ઉંઘોમાં વિનતી સાંભળી
 જગો જન કાળે જગનાથ ! પોપ્પરે પદકંજે ઢળી હોજી. ઉઠો.

રાગ પુનમ ચાંદની.

ૐ તત્ સત્ ૐ તત્ સત્ ૐ તત્ સત્ ૐ સર્વદા રે.
 હા ! દુર સ્થાને ગાળે ગંબીર ઘેરો નાદ
 માયિક બાધાને બ્યાં વિચર્યાનોજ અભાવ છે રે.
 ધન કીર્તિ સુખ આશા વિરહિત સુખ આ સ્વાદ. ૐ ટેક.
 અખંડ શાંતિ એક રસ, રસમય સ્વરૂપાનંદ
 શાંતિ ત્રિકાલા બાધ્ય હા ! અનંત બ્રહ્માનંદ
 પ્રવહન વગર સરિતા ગંબીર શાન તણી વહેરે
 વેગ વિના પાણુ પડતો, અનંત ધારા ધોધ
 પ્રત્યજ પ્રગલ્ભ પ્રકાશ, પરત્પર વાણી પારનોરે.
 પડતાં બહેરાંને પાણુ મુંગાં દેતાં બોધ. ૐ.
 સત્ય નિરંતર વિલસતું, સ્વરૂપે સહજાનંદ
 અસત્યની ઓળખાણુ નહિ, ન મળે એકે હંદ
 નિવસિત બ્રહ્મ ગુહામાં બ્રહ્મજ આપે આપમારે
 અગિરા અમન અનોખી ઝલકે દે આલ્હાદ,
 બ્રહ્મ ગગનમાં બ્રહ્મગિરિ ભભકો ભરપૂર હારે
 શ્રંગે અભિન્ન આદિભય અનૂપમ હા ! પ્રાસાદ. ૐ.

ગમનાવિક ગાંભીર્યતા, અશેષ એ આનંદ
 સ્વયં ગેખી હા! ગર્જના, આપજ શુણે સ્વચ્છંદ
 સક્ત્ય અસક્ત્ય વિલક્ષણુ લક્ષણુ લાખો લેખતાંરે
 પ્રિયકૃત સ્વિયકૃત સ્વાકૃત પ્રાકૃત પાર પ્રદેશ
 ભવ ભવ વિભવ પરાભવ અભવ અનાદિ એકછેરે
 પાર અપર પર કહી ન શકાય સ્વરંગી સ્વદેશ. ૐ.
 નહિ અમિ તારા ન જ્યાં, નહિ વિદ્યુત રવિ ચંદ
 જ્યલંત જ્યોતિ ઝલકતી, સ્વયં શાંત સુખકંદ
 મૃત અમૃત પર જન્મ અજન્મ અજર જરથી પડે રે.
 પરમોન્નત સર્વોત્તમ નેતિ નેતિ ધ્વનિત
 રામ રસાત્મક સ્વન્વ સહજ સંસામય પ્રેમ એરે
 માણુમય હામ અહામે ધામ અધામ અજીત. ૐ.

રાગ એજ.

જ્યાં અગિતત્વનથી કદિ નામ રૂપ કે રંગનું રે
 જ્યાં કદિ કાળ તણા નહિ લેશ પ્રવેશ હમેશ
 જ્યાં અવકાશ ન અન્ય વિકારો નોય અભાવ છે રે
 જ્યાં સામ્રાજ્ય સદોદિત શાંતિ શુભ સ્વદેશ. જ્યાં ટેક.
 જ્યાંના ભાષાનો થતો, “નેતિ નેતિ” માં અંત
 સ્વયં જ્યોતિમય પૂંજ એ, આપે આપ અનંત
 તેમાંથી તેજસ્વી સ્વેચ્છા સ્વરૂપે શી નદી રે
 વહતી ધસતી આગળ કરતી ભયકર નાદ
 નિજ જળ કેસ ભવ્ય ભભકમર દિવ્ય પ્રવાહમાં રે
 અવમાગ્રહેતિ ધનિતા અખંડ યાદ. જ્યાં.

અનંત સ્વેચ્છા રૂપ એ, અનંત સિંધુ આપ
તરંગ અગણિત ઉદ્ભવે, નાના વિધિ અમાપ
સત્તા અપરંપાર હંકે એક તરંગની રે
જેની શાંતિ સ્વાનુભવિયાં કહે અનંત.
જેની પ્રગતિ પણુ નાના વિધ દગ દર્શાયછે રે
પ્રજ્ઞાનંબ્રહ્મેતિ ધ્વનિ મર્જતો જ્વલંત.

જ્યાં

ક્યા તરંગે ગુણુ ક્યા, સમાએત્રા છે ખાસ
કથવા શક્તિ કો નહિ, ખુદ્ધિ બને હતાશ
બયદ નિરંકુશ નાદે ગગન અબ્ધિ એ વ્યાપતોરે
જ્યાં લક્ષ્યાવધિ ચંદ્ર રવિ પણુ ઉદ્ભુત થાય
જે તેજસ્વી પ્રકાશે લીન કરે સકળા દિશારે
સર્વે બ્રહ્મલલુ આ અભૂત ધ્વનિ સંભળાય.

જ્યાં

અસંખ્ય પ્રાણી નિવસતા એમાં મંદ અમંદ
જન્મ મૃત્યુ શીઘ્રાદિનો, અંતર્ભાવ આનંદ
હૈ ! એ છે શું ? શાસ્ત્રો સંતવદો સુવિચારથીરે
છે એ સુર્ય અને કિરણો પણુ છે તેનાંજ ?
ના, ના, ના, ના, સૂર્ય ન કિરણો કશુંયે એ નથીરે
સત્ત્વમસિ મહિરામ સ્વરૂપે સ્વયં સુસાજ

જ્યાં.

રાગ મીડીને મધુરીરે.

હાલો ! હાલો ! હાલો ! રે અંધા લુગાં પાંગળાં હોજી

અંધા પંગાં દેખે હાલેજ એ દેશ.

હાલો. રેક

આત્મિય શક્તિ બક્તિ રે, હા ! અતુરક્તિ સ્વાશ્રયી હોજી

અંગે અંગે સ્વાંગ સુરમ્ય સુદેશ.

હાલો.

નવલખ ઘેરી નદીયો રે, ઉછળે પ્રેમામૃત તણી હોજી

સ્વાત્મિક સિંધુ આજે, સામર્થ્ય સ્વદેશ.

હાલો.

સુરધેનુ સુરતર જ્યારે, લાખો લેખે લાજતાં હોજી

અનંત સુખને શાંતિ સુખમ્ય પ્રદેશ.

હાલો.

સ્વ સંવેદ્ય સ્વાનંદી રે, મણિમય જ્યોતિ અગમગે હોજી

રામ રસાળો દેશ આ દેશ અદેશ.

હાલો.

રાગ એજ.

વાળી લે વાળી લે રે બહાલીઠા ! આ વાંદરી રેજી.

વાંદરડીયે છેક કાઢ્યું છે નખોદ.

વાળી. ટેક.

ચેટક ચાળા કરતી રે નખરાં કરતી લાખ એ રે જી

નટડા ! ખેંચી લેને તું તારીજ ગોદ.

વાળી.

આફરડી ઉદમાતી રે કરતી કુડા દાંતીયારેજી

નખોરીયાંથી કરતી સ્વાભાવિક કોદ.

વાળી.

સંભાળી લે સ્વામી રે માયા મઠી મઠીરીજી

રામ રસાળા દે દે મણિમય મોદ.

વાળી.

રાગ એજ.

ગઢ તો લીધો જીતી રે, અંધે હુઠે પાંગળે હોજી

પંથુ ચઢીયાં અગમ ગીરિ સ્વાધીન.

ગઢ. ટેક.

દરિયો ડોળી નાંખ્યોરે, હાથ વગર હા ! આંગળે હોજી

અનંત શક્તિ, સિંધુ કીધેલ આધિન.

ગઢ.

મહોદધી માયા મયરે હાથ ! ઉલેચ્યો આંગળે હોજી

અભંગ જાણ્યું, આણ્યું, માણ્યુંજ અભિન્ન.

ગઢ.

દોણું ગગન ધટ મઠમાં રે, અંધે હા ! ઉછાંછળે હોજી

આસ્વાદે આનંદ, અનંત અદીન.

ગઢ.

રામ કૃપા મણિ જલકે રે અંધાં હોડી નાંખજે હેજી
અખંડ એવું, મિદ્ધ હા! નિત્ય નયીન.

મહન

રાગ શુરે કરે લાલ મારે.

કરી લેને કામ મનવા! મજી લેને રામ બહાલા!

અન્ય નકામ બહાલા! મજી લેને રામ.

મનવા.

મિથ્યા સંસારે માની! મહાસ્થો તું ખૂબ

જ્યા વય ગાળી વિષયે, સોયે હજી હૂબ.

મનવા.

ફાકટ ફંદે ફસાયો, જડી બેડી હાથ

હાલી બે! આ જાતી હોડી, તૂટી મયો સાથ.

મનવા.

ફાકટીયાં કુલેકાંમાં, પડી મધ સાંજ

હાથનાં કરેલાં સવળાં, વાઝાં હૈયામાંજ.

મનવા.

હવે ચિત્તે ચેતી ખ્યારા! કરો સાચું કામ

ટક ટક બક બક શક મૂડી, રટો મણિ રામ.

મનવા.

રાગ પુનમચાંદની.

મહુરી કોમળ વાણી લક્ષ્મણજી ત્યાં ઉચર્યા રે

મર્જિત જ્ઞાન વિરાગ રસે રસમસતી સાર

સુખ દુઃખ દાતા જગમાં કોઈને અન્ય કદી નથી રે

નિજકૃત કર્મ બોળવે બાધ! બધા નિરધાર

લક્ષ્મણ ગાતા ગીતા ગુહ પ્રત્યે મંબીર આરે

શંદ અહિત હિત મધ્યમો, બલા પુરા ભ્રમ ભોગ

ધામધરા પરિવારને, ધનપુર યોગ વિયોગ

જન્મ મરણને સંપત્તિ વિપત્તિ કર્મો કાળનારે

જ્યાં લગી સ્વર્ગ નર્ક જગજગ તણા બ્યવહાર

મનથી મણીએ સુણીએ કાને આંખે દેખીએ રે
એ સૌ મોહ મૂળ પરમારથે છેક અસાર. લક્ષમણુ•

સ્વપ્ને નૃપ બિહુક થતો, રંક સ્વર્ગ પતિ હોમ
હાથ લાભ જાગે ન કંઈ, ત્યમ પ્રપંચ જીવ જોય
જાણી એમજ કોઈને મિથ્યા દોષ ન દીજીએ રે
કરીએ ક્રોધ નહિ કદી કરીને આમ વિચાર
મોહ નિશામાં પ્રાણી આ તો સવળાં ઉંઘતાં રે
દેખે વિચિત્ર સ્વપ્ને ખાસ અનેક પ્રકાર. લક્ષમણુ•

પૂર્ણપણે પરમારથી, પ્રપંચનોજ વિયોગ
એવા યોગી જાગતા, જગ યામિની લઈ યોગ
જ્યારે વિષય વિલાસ બધે પેરાગ્યજ ઉપજે રે
ત્યારે જગ જીવ જાગ્યો જાણો પારાવાર
ચાતાં વિવેક જમણા મોહ બધાં એ ભાગતાં રે
ત્યારે રામ ચરણ અનુરાગ પ્રકટતો સાર. લક્ષમણુ•

સખા ! પરમ પરમાર્થ આ, કર્મ વચન મન રામ
પદપંકજમાં ઉપજે, પ્રેમ પરમ સુખવામ
રામજ બ્રહ્મ સ્વરૂપને પૂર્ણપણે પરમાર્થ છે રે
અવિગત અલખ અનાદિ આપ અનૂપ અપાર
વેદો નિત્ય નિરૂપણ કરતા નેતિ શબ્દથી રે
બેદ રહિતને જેમાં છે નહિ સર્વ રિકાર. લક્ષમણુ•

બકત જુમિ દિજ ગાયને, સુર દિત અર્થ કૃપાજ
કરે ચરિત નરતન ધરી, શુણે મટે જગ જાજ
બહાલા ! મિત્ર ! સમજવું આવું મન દહ રાખવું રે
કરવો મોહ તણો સહમૂળ સદા પરિહાર

સીતારામ ચરણ પંકજમાં નિત્યે લીન થઇ રે
કરવો ચિંતામણિમય પ્રેમ છુટે સંસાર.

લક્ષ્મણ

રાગ નહીં જાવા દઉં રે આકરી રે.

લંકા પાદર રે રણાંગણે રે

અસુરે। બાહુ કપિ કરે યુદ્ધ

વિભિષણ વિનવે રે રામને રે. ૨૬.

નિજ નિજ જોડી રે જાણીને રે

બેઉ દિશિ કરી જય જયકાર વિશુદ્ધ. વિભિ०

ત્યાં રાવણુનો રે રાક્ષસો રે

જય જયકાર કરે ખરખાદ. વિભિ०

અહિં રંધુપતિનો રે વાનરો રે

જય જયકાર કરે ધનનાદ. વિભિ०

રવિ સમ રથમાં રે રાવણો રે

સામે વિરથ ઉભા રંધુવીર વિભિ०

વિભિષણે દીડું રે દશ્ય એ રે

ત્યાં તો છેક થયો છે અધિર. વિભિ०

અતિશય પ્રેમે રે દીલમાં રે

થઇ ગયો એકાએક સંદેહ. વિભિ०

પ્રભુ પદ પંકજ રે વંદીને રે

બોલ્યો વેણાં ભરેલાં સ્નેહ. વિભિ०

નાથ રથ છે નહિ રે આપને રે

તનપદ કરાં એ નથી ત્રાણ. વિભિ०

કેમ જીતાશે રે શત્રૂ આ રે

છે જે બળિયો રામ મણિ પ્રાણ. વિભિ०

રાગ એજ.

મિત્ર ! વિભિષણ ! હો ! સાંભળે રે, એમજ બોલ્યા કૃપાનિધાન,
રથ ખતલાવું રે ધર્મનો રે. ટેક.

જય થાય જ્યોતી રે સર્વનો રે એવો રથ તો અન્ય નિદાન. રથ૦

શૂરતા સાથે રે ધીરતા રે એ એ તો રથ કેરો ચાક. રથ૦

સત્ય ને શીલતા રે શોભતાં રે દૃઢ એ ફરકે ધ્વજ પતાક. રથ૦

બળ દમ પરહિત રે વિવેક એ રે ઘોડલા ચારે શ્રેષ્ઠ પ્રકાર. રથ૦

ક્ષમા કૃપાને રે સામ્યતા રે જોડ્યા એજ લગામે સાર. રથ૦

હૃદય ભક્તિ રે ઉત્તમા રે સારથી રચનો ખાસ સુભાણ. રથ૦

હાલ વૈરાગ્યનીરે ધોંગડી રે કરમાં લઈ સંતોષ કૃપાણ. રથ૦

દાન કુવાડો રે સક્તિ તો રે બુદ્ધિ સ્વરૂપે ખાસ પ્રયંડ. રથ૦

વિગ્નાન રૂપી રે શ્રેષ્ઠ હા ! રે ઉછળે હાથે કઠિન કોદંડ. રથ૦

અમલ અમળ મનરે આપણું રે એ રૂપ બાથું શોભે સ્હેજ. રથ૦

સંયમ નિયમોદ્ધરે બાણ છે રે નાના વિધનાં બરીમાં તેજ. રથ૦

કવચ અભેદી રે વિશ્વનું રે વિપ્ર ગુરુ પદ રજ પુજાં આર. રથ૦

આ સમ છે નહિ રે વિશ્વમાં રે અન્ય વિજયનો કોઈ પ્રકાર. રથ૦

ધર્મમય રથ આરે શ્રેષ્ઠ છે રે હોય જ્યોતી પાસે પવિત્ર. રથ૦

તેને શત્રુરે જીતવો રે છે નહિ બાકી ક્યાંય પણ મિત્ર ! રથ૦

જેને દૃઢ રથ રે હોય આ રે સાંભળ સખા ! સદા મતિ ધીર. રથ૦

જીતી શકતો રે વીર તે રે મોટો અજય રિપુ સંસાર. રથ૦

શુણી પ્રભુ વાણી રે વિભિષણરે હરખી પકડ્યાં પ્રભુ પદ કંજ. રથ૦

બોધ દિધો મુજને રે આ રીતે રે મણિમય રામ કૃપા સુખ પુજ. રથ૦

રાગ માહ.

ખાપુ ! ખુરી દશાના દાવથી બુલ ખાઈ ગયા વડા બૂપ. ટેક
 વિધા અવિધા નીતિ અનીતિ, સર્વ પડ્યાં બ્રમ કૂપ
 માહા ગ્રહો માથે આવીયું ત્યારે, શાણપણું રહ્યું ચૂપરે. બુલ.
 લક્ષાવધિ રાણી મહેલમાં માણે, એકથી એક અનૂપ
 જનકી કારણ જન ગૂમાવી, કીધો કુટુંબનો ધૂપરે. બુલ.
 આપત્તિ સરખી દ્રોષદિ માંહે, બાળી બસેઈ રૂપ
 નાક કપાળ્યું કૌરવ કપાયા, ચાટવા પામ્યા ન તૂપરે. બુલ.
 ધીર મણિ વીર ધરણી ધ્રુજવે; એ બુલ્યા આત્મ સ્વરૂપ
 રામ ચૂકી રમામાં રજા રાચી, થઈ ગયા હા ! તદૂપરે. બુલ.

રાગ એજ.

માગ માગ કરે પ્રભુ પાસ એ, કેમ બક્ત કદાપિ તે હોય. ટેક
 પજવે પ્રભુને વચ્ચ વચનથી, રાંકની પેઠે રાય.
 ફેરવે માળા ખૂમ બસે એ, કપડાં કુવાડે ધોય રે. કેમ.
 રાંકાંટ પેઠે રગતાં રગતાં, પાછું વાળી નવ જોય
 કરતાળ કુટે ને તળલાં ઠોકે, મૂડી એ આંકની ખોય રે. કેમ.
 બાંડ માગે બીખ રાંડ કુટે છે, બક્ત બીખે નહિ કોય
 સ્વામી સંગે સતી સંચરે તેનાં, કુટણાં ક્યાંથી હોયરે. કેમ.
 સ્વર્ગિય એહિહ આશ્વાની બક્તિ, કરતાં પાણી વસોય
 રામમણિ ધૃત ના મગે; બક્તિ, જગતમાં મૂઢ વગોય રે. કેમ.

હરીગીત.

પ્રિય ! પ્રણય પાંખ પસારીને, પ્રિય ! પત્ર પક્ષી ઉડજો
 સ્વાનંદ સંદેશા સહિત, પ્રિયતમ પદાળજે ચુંબજો;
 આ નવ શકાળે નવલ શબ્દે, હૃદય પ્રિય ! હર્ષાવજો
 મણિ રામ નામ મંજવતાં, ધન પ્રેમ પ્રિય વર્ષાવજો

શાહુલ.

નવલી સાલ રસાળ સુંદર અતિ પેખો પ્રભુ પ્રેમથી
વર્ષારંભ વિષે વધો વિનયથી, રહેજો સહુ હેમથી
પંચે સ્વાત્મિય પરવરો પ્રણયથી, સહસંગમાં નેમથી
સ્વાનંદી ચિદ્ધન મણિ પ્રિય ! મઢો શ્રી રામ મય હેમથી..

રાગ શાહુલ.

શાણી શાણુપ શ્રેષ્ઠતા, સરલતા, સૌભાગ્ય શોભાવતિ
સ્વામીના સુખમાં સુખી સુભગ હા ! શાંતિ વડે શોભતિ
સ્વાનંદે સંસારનાં સુખ દુઃખો, સહતિ સદા શ્રીમતિ
સ્વાત્મ્ય લીન સતી સુભક્ત મણિની, રામે રમંતી મતિ.

રાગ ગઝલ.

અરે ! મન ! માન તું મારું, નથી સંસારમાં તારું
અનુભવ શણું છે મારું, પરખવા રામની રીતી.
નિભાવે પ્રેમની રીતી, જુઓ જગ મીનની નીતી
ન જીવે દુઃખમાં વળતી, વિશુદ્ધ એ રામની પ્રીતી.
ખિચારી બીવડી બોળી, વગડશે વાટ જોતીતી,
વચનને પાળવા પહોંચ્યા, પરમ એ રામની શક્તિ
વખાણે વાણીથી જે જે, વખોડે નહિ ફરી તે તે
સ્વરૂપે જે મિલાવે તે, કરે મણિ રામની ભક્તિ

રાગ એજ.

સમજ સાચી નહિ જ્ઞાત્રા ! ભટકતાં મોજ માનેલી
ન બેટાડ્યા ભવે ભવતો, કહે તુજ હાથ શું આવે ?
મરે મમતા બધી એવો, અમોને બોધ આપીને
વધુ વૈરાગ સ્થાપીને, કહે તુજ હાથ શું આવે ?

હદય મુજ કાયની ખાલી, અભેદી રસ ભરી ક્રીમાં
 ટકોરી ભેદની મારે, કહે તુજ હાથ શું આવે ?
 અભેદી તાગડો તુંહી, પરોવી મોતી મમ મનનું
 પડાવે ભેદની ગાઠો, કહે તુજ હાથ શું આવે ?
 ખડું વૃત રામનું ભાળ્યું, મણિ શીર અંકમાં ઝુક્યું
 હલાવે દૈત ખંજરથી, કહે તુજ હાથ શું આવે ?

રાગ સોરઠા.

રાજેશ્વર હે ! રામ ! ભૂખ મણિ ભંડારમાં
 શું આવી ધનસ્યામ ! ભુખ્યા જીવડા તરફડે
 કેશવ ! કરૂણા કંદ ! કલુ મણિમય કોહારમાં
 શું ખુટયો શ્રી રામ ! ભુખ્યાં રાંકાં રડવડે
 કલુનો પડેલ કાળ, પાપી આ પંચોતરે
 રામ મણિમય બાળ, ભુખ્યાં દુખ્યાં ટળવળે.
 અંધાઈ આ કેમ ? રામ મણિમય રાજમાં
 મધ છોક શું રેંમ, દયા દેવ નથી આવતી.
 હાહાકાર અપાર, કરતી આખી મેદિની
 મણિરામ સરકાર, ઝટ રૈયત દુઃખ કાપ તું
 પુણ્યાં પુરોં પાપ, ઓગણીસેંહ પંચોતરે
 રડતાં બાળાં બાપ, રામ મણિ કાં કળવળે ?
 રામ તમારાં બાળ, ભુખ્યાં દુખ્યાં ભડભડે
 અન્યો અન્યે રાડ કરતાં કેશવ ! ચડભડે
 જાગી જો જગદીશ ! રાંકાં રડતાં વિનવે
 રામમણિ શું ચીશ, ના પડતી તવ કાનમાં
 વિશ્વંભર તવ નામ, ઉપર જો પાણી ફર્યું

હઠ ! હઠ ! મણિરામ ! જાતી આખર રાખવા.
 ઠોરાં કંકર ખામ, મા બાળકને ભરખતી.
 રામ લાજ મણિ જાય, ઉંધ આત્રી નહિ કામની
 જડ ચેતન જીવજંત, ત્રાહિ ત્રાહિ પોકારતાં
 મણિમય રામ અનંત, દેવ દયા ધન વરસાને
 દિવાળી નહિ આજ, દિવાળીયાના દેશમાં
 અરે ! રામ મણિ રાજ, નિંદા તું નથી દેખતો
 ચડ્યાં પાટીયાં દેખ, દિવાળીયા તવ પેઢીયે
 વિધિ અંકો પર મેખ, રામ મણિ ઝટ મારજો
 અવાટવી બય વાટ, બૂખલ ભુંડાં બાળકાં
 ચરે અન્ન મણિ માટ, રામ રીઝવા ઉઠજો
 ઉદય થશેમાં આપ, દિન મણિ નવલ પ્રભાતમાં
 રામ પ્રજા દુઃખ પાપ, દેખી દિલ અતિ દાઝશે
 નામ નગારે ધાવ, દેતા રામ ! દોડજો
 આબ્યો મણિમય દાવ, દુઃખ દિન જનનાં ભાંગવા.
 રાંકાંટોની રાડ, ફાડે પડદા કનના
 ગણું રામ મણિપાડ, બહેરો થા નહિ બાપલા !
 હજાર આંખે અંધ, અનંત પગ પશુ પાંગજો
 રામમણિ તવ ધંધ, ઉંધા આ અવનિ વિષે
 સખ મુખ મુંગો કેમ ? હજાર હાથે હુંડીયો
 રામ મણિ કર રે'મ નહિતો ગાજો ભાંડશું
 કાળા ! કાળું મુખ, બતાવતાં શરમાય છે
 દે રૈયતને દુઃખ, રામમણિ સંતાય કાં ?
 સખ વારુંની એક, છેલ્લી રામમણિ કહું

દુષ્ટ ભાગ્ય સફું છેક, ભર સુખ શાંતિ વિશ્વમાં
 બચ્યાં મા વિશુ રોય, મા રોતી બચ્યાં વિના,
 સાંભળતું નથી કેમ, રામમણિ કશ્ચાળ થા,
 જતી લાજ જગનાથ ! ખૂટલ તારા ખેલમાં
 ઝટ પકડી લે હાથ, રામમણિ જગ હુમતું
 નિરાધાર આધાર, અશરણુ શરણુ અનાદિ તું
 બાપલીયા કર બહાર, રામમણિ બહાનાં બળે
 દુકાળ દરો દુઃખ, દુનિયાનાં દળજો પ્રભુ !
 રામમણિમય સુખ, દયા વડે દેજો વિશુ !
 પ્રાણીના પોષાર, શું કાને પડતા નથી
 રામમણિ કર બહાર, વાર ન કર મરીયે મથી.
 દિન મણિ નવલે અખંદ, ઉદય થતાં શું દેખશે.
 દુઃખ દરોમય શબ્દ, શુભી રામ મન કંપશે
 પૃથ્વી પાડે બુબ, પ્રભુ પધારો પોષવા
 રામ મણિમય સુખથી દુઃખ સધળાં સોષજો
 પડે કાળ મુખ બાળ, કશ્ચા કેમ ન આવતી.
 રામમણિ સંભાળ, હ્યો સુખ દષ્ટ મન ભાવતા
 અનુકંપાથી આપ, દીનજંધુ દ્રવતા રહો
 રામમણિ જગ બાપ ! બાળ બચાવો આપનાં
 અંતિમ અરણ આજ, નવલ પ્રભાતે આ કરું
 રામમણિ શીરતાજ, કર પૃથ્વીપર પાધરું
 જગ આંગણુ જગનાથ ! શિશુ મણિ ભુખે લાંધતાં
 પ્રેમે પકડી હાથ, રામ કરાવો પારણાં
 ઘો ભુખ્યાને અન્ન, દુઃખિયાનાં દુઃખ દાળજો

થઈ મણિરામ પ્રસન્ન, નવલે અળદે આપળે
 વનમાળી તવ બાગ, લીલુડો ખીલી રહે
 એવાં કરો સુભાગ્ય, રામમણિ કરે આરદ્ર
 અનાયના અપરાધ, લક્ષ્મી પતિ ન લેખળે
 રામમણિ સહુ બાધ, પરા કરી કરણા કરો
 પ્રાણ પીરા પરમેશ ! પ્રાણીને આવી પડી
 પીડાતાંજ પ્રજ્ઞેશ ! રામમણિ દિલધર દયા.

છંદ.

દિવસને રજની સમ જાણુતાંતાં, ઉભયની પાર સુખ માણુતાંતાં
 પ્રાણાર્પણે હા ! તક ગાળતાંતાં, નિશ્ચય પણે નેહ નિહાળતાંતાં
 વૈરાગ્ય વૈરાગ્ય, વદે સહુડો વૈરાગ્ય રાગીજ, થયો અહીં તો
 નજુલાય, કેમે ન જુલાય ઓહો ! વૈરાગ્ય ખી રાત્રીજ એ હશે હો !
 જેવું હતું તેવુંજ હા ! હજીયે, લેશે કરીના ક્ષતિ છે કજીયે.
 નિશ્ચય સુનગ ના ડગતો કદાપિ, કાં તાપ ચિત્તેજ પામે તથાપિ ?
 વૈરાગ એ રાગ ખરો પ્રમાણું વૈરાગ્ય એ રાગજ હા ! પિછાણું
 વિરાગિ રાગી બની મસ્તમાણું વૈરાગ રામે મણિરાગ જાણું

શિખરિણિ.

વધું જેને વેદે, ક્ષણિક સુખ તે આ ! શું ! જ હશે ?
 નિશાનો નીવેડો, દિવસ વિષ્ણુ ના શું ? નહિ થશે ?
 અહા ! પુછું કેને ? મમ વરદ ઇષ્ટે તલ્લિનતા
 જવું થાશે બહાણે અ ! હ ! હ ! લય ઇષ્ટેજ લીનતા
 નહિ ! ના ! ના ! ના ! ના ! ક્ષણિક સુખ આ ! ના ! સમજવું
 નિશાનો નીવેડો, સરળ મન વૈષમ્ય તનજવું.
 ચહી માશી લાખો, રસ ભરિત દ્રાક્ષો દીધ લીધી
 અભેદાનદે હા ! અમીજ મણિરામે પદ પીધી

છંદ માત્ર ૧૮

સ્નેહિ ! હૃદય બાળ, શું ? એજ મુખડું ? પ્રેમી ! હૃદયમાર અતાવ મુખડું
 પુકાર પ્રણયિની કરેજ દુઃખડું, સદૃશિદ આનંદ બને શું રૂખડું ?
 પ્રભાત પડતાંજ, પથે પડાયું, ન ભુલાય ઓહો ! જીગરે જડાયું
 એકાગ્ર રહિ આત્મને ના મળાયું આત્મિય દષ્ટે હૃદયે રડાયું
 નહિ બાળવાનું, પણ ઉન્નતિએ, નિત્યેજ વૃદ્ધિ ક્ષતિના થતીએ
 વિદ્વો વડે જેમજ રોષ થાતો, પ્રેમાગ્નિ હા હા ! ઉછળેજ માતો
 મુખડુંજ તેથી પ્રેમાગ્નિ જવાળા, મુખડું નિહાળું વિરહાગ્નિ બાળા !
 દુખડું પ્રગળું દાવાગ્નિમાંહે, રૂખડું દહું આનંદ સચ્ચિદામાં
 પથે પળાયું પડતાં પ્રભાતે, જીગરે જડાયુંજ અભિન્નતાએ
 એકાગ્ર આત્મિય રામે મળાયું, અભિન્ન લક્ષ્યે મણિ હા ! રડાયું.

છંદ.

ઉછળે સદા, સ્વાત્મિય પ્રેમ સિંધુ, વિરહાગ્નિ એ તો છટ, એક પિંડુ
 નિત્યે ઉદિત સ્વાનંદ અક્ષરેંદુ, મણિરામ માણે, રૂપિ ! આયં હિંદુ !
 જે તણ સરે અગ્નિરથે અવાયું, કો જાણશે કેમ ? પાછું વળાયું.
 અભિન્ન આત્માજ પિછાણનારાં મણિરામ જાણે રસ માણનારાં
 મણિનામ લેતાં મણિનેત્ર જોતાં મણિચિત્ત સ્મરતાં મણિકાન શુભતાં
 મણિ સ્વાત્મ રૂપે, તદ્વિવનનામાં, વળ્યું રામ તન પાછું વિચીત્રતામાં
 પળ હા ! પળે એજ અચિત્તામાં દૂભાય શું થાય ? ઉંચ જાગૃતિમાં
 નાભાન, નાસાન, નનિશાનના ! ના ! મણિરામ કેન્દ્રેજ આનંદ હા ! હા !
 યોગમદિશે હા ! ભયુકાર એ ! એ ! જે જાણ્યું માણ્યું, તદૂપ તે ! તે !
 સત્તમ્બસિ એજ અનુભવાતું મણિરામ હૃદયે, તુંહિં ! તુંજ થાતું
 વૈષમ્ય હા ! જેમજ થય ગયેલું, મુસામ્ય નિત્યેજ શુભે ! મયેલું
 સ્થિર પ્રેમ સ્થાને, શુચી હા ! હસેલું મણિરામ ચિત્તે, ચિર હા ! વસેલું.

મસ્તાનતામાં, સ્વયં મમતામાં, રસ્તા ન જોમાં, દિલ ભમતાના
 સાદસ્ય સ્મરે, અદ્ય નમતાનું, મલિરામભાને નહિ તરતાનું
 ત્રય દેહનાં ભાનવી ભમતાએ, ત્રયહા ! અવસ્થાપર નમતાએ
 વિશુ હા ! ત્રી, પાર નીમમતાએ મલિરામ એ ભાનજ તરતાએ
 હસી ભમતામાં મલિમસ્ત માણું, લક્ષીનમતામાં મલિતા પ્રમાણું
 વસી મમતામાં, મલિ હા ! પ્રિછાણું, હસી તરતામાં, મલિરામ ન્હાણું
 વિશ્વંભરી ! તું, વિલસે સ્વરૂપે, હિન્દુભણી હા ! હુલસે અરૂપે
 એ ! શાંભવિ ! અદ્ય તદ્દરૂપે તું સ્મરે રામ મલિ એ સચ્ચિદ્રૂપે હું

રાગ કુંવર દેવકીના કાન.

રઘુકુળ મલિરામ ! મારા મોઢા મેમાન
 અનુજ લક્ષમણુ સંમ, રંગ કરવું સન્માન
 એક તાનમાં વિવક્ત, ધરે મસ્ત મહા ધ્યાન;
 કરે કોણુ મહે કોણુ, કહે કોણુ એતું ખ્યાન. રઘુ. ટક.
 રોજ રોજ લાવું ખોર, આવે ક્યારે ચિત્ત ચોર
 મીઠાં આખી આખી રાખું, ખાટાં ફેકી દૂર નાંખું;
 ઝળઝળગગ તાપ વિરહ બૂલી ભાન સાન. રઘુ૦
 હેતે કરતાં વાતડી, નિહાળતી પ્રભુ વાટ
 વિરહ તાપ બળું ભટકતાં, ધડતી હરિમય ધાટ;
 ધનનનનન ગર્જના શુણી અચિત્ત કાન. રઘુ૦
 કહે પધારો કોણુ ક્યાં ? પગ પાણુ હુએ કોણુ ?
 આસન આપે કો ? કહીં ? ગયું મુટ્ટી મન મોણુ
 બરડ બરડ ખોર મંડયા, ખાવા ભગવાન. રઘુ૦
 નિજ હાથે એ લખ લીધાં, મલિમય રામ વખાણુ
 કરતા લક્ષમણુને કહે, લીધી શબરી છાણુ;
 સ્વરૂપમાં સમાણી શાણી ગાતાં શુણુ ગાન. રઘુ૦

રાગ એજ.

હરિ ! આવજોજી ગામ, રામ મારે સુખધામ
 વિશ્વ નાથ ખમર દેવ, દેવ શાંતિ નિજકામ;
 નિયમ અચળ એ નવો ન ઘડયાનું કશુંય કામ,
 અહો ! આપવાજ આવો, નિજદાસને આરામ. હરિ ! ટેક
 કરીશ ચાકરી હું નાથ, રહીશ સેવામાં સાથ,
 અંગથી સ્વઅંગ બાથ, બરીશ રાખી પદમાથ,
 પલક ઝલક આપજોજી, વિચના વિરામ. હરિ०

સહુ રીતે સેવ્યા તણી, અતિ મમ મનમાં આશ,
 પ્રણતપાળ પુરી કરો, શુણી વીનવણી ખાસ
 અરજ ગરજવંત તણી, સદ્ગણ કરો સ્યામ. હરિ०
 બિદ્ બળે ગાળું ધણું, ધણું જણાવું જોર
 બિદ્ પાળવા પુગળે, નિત્યે નવલ કિશોર
 દાસ હૃદય વાસ ખાસ આપનું મુકામ. હરિ०
 નિજ ગૃહ આવો નાથજી, ઝાઝું કહેતાં ખોટ
 ઘણી ગરીબ નિવાજને, કહે દાસ શું છોટ;
 કરી ઉશ્ચી ખોકાર જપું રામ મણિ નામ. હરિ०

રાગ એજ.

મુંદર સાધનોના સાજ, ખાસ સાચા તૈયાર
 કરો; સ્નેહવડે શાંત, કાન્ત છે પધારનાર
 ડોહો તત્પર સૌ થાઓ, મુકી સધળા વિચાર
 જરા કરશોમાં યાર ! ઢીલ આમાં લગાર. મુંદર. ટેક
 પદે શાસ્ત્ર સંત છેક સાજ તો અહો ! અનેક

જીવ પૂર્ણ કરે મ્યાંથી ? રીઝે નાય ના કશાથી

અધધધધધધધધ ત્યારે છેક હા ! લાચાર. સુંદર૦

ના, ના, એમ નહિ બને, અંતર રાખો હામ,

સ્વાનુભવિ બતાવતા, શ્રેષ્ઠ સાજનું નામ,

ખડખડ ઉઘડી પડે, હૃદય દાર સાર. સુંદર૦

જે દારેથી દેખતાં સચરાચર ભરપૂર

દીનાનાથ દર્શાવે, જન થાય ચક્રચૂર

ઠડઠડડ બૂસ તૂટે કોટ માયા પાર. સુંદર૦

ઉતાવળા થાવું નહિ, હમણાં કહું છું એજ,

પ્રેમ પ્રેમને પ્રેમ તે, સર્વ શિરોમણી છેજ;

દડડડડ જાવ દ્રવિ રામમણિ પ્યાર. સુંદર૦

રાગ એ વાતું છે ઝીણીયું.

બાપલીયા ! બારે આવયું, રામ આવયું. હોજી ટેક.

ધણી તવ દારે થઈ હડીત્રાં, ધામો ખાસ લગાવયું હોજી.

ફાકટ ફલેકે રતતાં પશુ, આખર હેતે કાવયું. બા૦

ધણી ધીખારી ધાંખતારી, શોર બકોર મચાવયું હોજી.

મરજીવાં હા ! જીથું મરણીયાં, દિવ દરિયાના દાવયું. બા૦

હોકારો હરિવર ! કરયુંને, પ્રેમજી પાતુ આવયું હોજી.

લાલ મૂખ તંબોળ કરતા, તારે મન મસ લાવયું. બા૦

ઝોળી ઝંડો તનમન ધન સૌ, કુંડી દેયું રાવયું ? હોજી.

રામમણિમય મસ રસ બસતું, એકજ લક્ષ્યે લાવયું. બા૦

રાગ ઝૂલણાઈ.

બગીને જીવડા ! હાય ! જોતો નથી, માઈ માઈ કરી મૂર્ખ માને,
ચાગી વૈરાગીની વાણી શ્રવણે ધરી, બેઘીનો બોધ લે ધારી ધ્યાને,

શરિરનાં જે સમાં માનતો તું બધાં, સ્વાર્થનાં એ સમજ સંત સાને,
ખપ પડે ખામી કાઢી ખસી તો જશે, જલ્પમાં છે છતાં કાં અમાને,
બટકતાં બાજ ભૂંડા ન લાગી હમુ બહુ થયું હાથ! થઈ ખેસ સ્થાને,
આડવાટે અમાગી ધણું આચડ્યો, શર્ણુ ધ્વજસ્થ શ્રોત્રિય જાને,
સમ્યદાનંદ શુર હૃદયમાં સ્થાપીને, સંતિની માગુજે આત્માને,
રામમણિ સાંતતા બ્રહ્મમય પામતાં, જ્ઞાન વિજ્ઞાનમય ગીત ગાને.

રાગ એજ.

હા! સખી! હા! સખી! વાતડી બડાલની આવ પાસે કહું મર્મ વાણી
દૂરથી દેખવા દષ્ટિ આતો નથી, પણ અનુભવ તણો આત્મ કાંણી
વિપ્ર પુરી તણા એહના સાયમાં, સિંધુ દેશે સદાનંદ સાણી
પણ પુરૂં પાળજે હૃદયથી જે ક્યું, અમળ થઈ સ્વરૂપનું રાખ પાણી
દિલ દરિયાવને ડોળતાં ડોળતાં, મોતીડાં સાયનાં ભે પિઝાણી
અન્ય પ્રીતિ જળે ઉપજતાં ફટકીયાં, કુટશે ફટક હઠ જે તું જાણી
આતકે ચિત્ત સ્વાંતિ ધને અર્પીયું, અન્ય જળ જગ જુએ ધૂળધાણી
રામમણિ પ્રેમ એ યોગ એ ક્ષેમ હા! સ્વાનુભવમાં સકે કાંઈ માણી

મનહર.

અધિકારી જાણી, સાણી સખી કે'છે શીખ લીધી
અધિકારી જાણી, હોમ્યું, તન મન સંમમાં
અધિકારી જાણી, દેશ વેષ તબ્યાં દુરતમાં
અધિકારી જાણી, આળ ઝોલ્યું સબ રંમમાં
અધિકારી જાણી, ખોલ્યા હૃદયના સત્તમાવ
અધિકારી જાણી પણ લીધું એ પ્રસંમમાં
એક બાણ એક વાણ, એક પલિષ્ઠત જેને
એવો રામ એક મણિ, અન્ય તો અનંમમાં.

રાગ એજ.

અનુભવી કહી દેજો, અન્યને એ શીખ દેજો
 વગર વિચારે ગુરુ, કરવા ન મનમાં
 પારખી પતિજ કરો, રે'ણી કે'ણી જોઈ વરો
 પછી પથ પરવરો, રહો જો આ જનમાં
 સો ગળણે ગાળી, પાણી પીવું એમ ગળી ગળી
 લક્ષણો તપાસી લેવાં, પૂરાં મન તનમાં
 ન મળે તો રામ રામ, મળે મણિમય માની
 સ્વાર્પણ કરી દો પુર, તન મન ધનમાં

રાગ નટ. વિરતવ વધારી અંગમાં

મન મોહનની મન જો મળ. ટેક
 મંગળમય મૃદુ મર્મ બરેલી, મોહકતા મધુરીજ હરેલી
 ના પુગી શકે જ્યાં કળ. મન.
 મોહન મીઠી બંસી બળવે, ધ્વનિ ધમકે બ્રહ્માંડ મળવે
 લાજ પાછી વળે જ્યાં અળ. મન.
 સ્નેહ સમન અમી જંદાવનમાં, રંગે રંગાણી તન મનમાં
 હા ! મસ્ત ફરકે જો ફવળ. મન.
 રામ મણિમય રમત રસાળી અભિન્ન પ્રેમજ સ્વરંગ તાળી
 લલ મળવા સોને રળ. મન.

રાગ એજ.

પ્રિયતમ પદરજ મન પ્રમ પહોંચી જ. ટેક
 આયડમાં મતિસહ અભિમાને લલ્ય લલિ લે નિશ્ચળ ધ્યાને
 આ જવ આઘવી શી લેચી ખા. પ્રિય.

બે દક્ષિમાં પ્રેમ પલીતો, ગોવિંદનાં ગાતાં ગીતો

હા ! હા ! હુલ હેઠડે ધોંચી ધા.

પ્રિય.

દિવ્ય રજે ગુમ થા ગમ ખાઇ, પ્રેમ સુધામય થા; પી, પાઈ

ના ! ના ! ના ! ના ! મતિ પોચી થા.

પ્રિય.

નડતાં વિધ્નો દે સંહારી, આત્મિય હિમત બે હંકારી

અડચણ સત્તુની ખોચી રહા.

પ્રિય.

પદાબ્જ રજમણિ રામ અનંતે, શિરધરી તસ્ત્રિન થાતાં ખતે

સિદ્ધાંતો આલોચી ધા.

પ્રિય.

રાગ માહ.

લાખો લલચાબ્યાં લપટાબ્યાં, લક્ષ્યે લાખ વાતે નહિ લીન

યવા દીધું ચિત. ટેક.

ચાળા ચુંચાબ્યા કામથી કોને, રણવા દીધું ન સ્વહીત.

પાછા પાડ્યા પકડી પકડી કંઈ, જડતા કેરૂં વાળી શીત.

લાં

કોનાં હયાં હાય ! ક્રોધ કરાવી, આત્મિય અનહદ વિત

ક્રોધા અનેકને હા ! અભિમાને, ધણ પયે ભયભીત.

લાં

માયાં મદેઃ કંઈક મદં ચરાને, દીધી ભૂલાવી ભીત;

કંઈકને મૂડમાં મત્સરે કેરાં, ખાસડાં માર્યા ખચીત.

લાં

માયાદળ સામે લડતાં લોભે, હાર્યા હડીલા અજીત;

રામમણિ પદકંજ રજે જે, લોટી પડ્યા ય્યા અતિત.

લાં

રાગ ભૈરવી

સીતાકાંત સુખજી ! શ્રીવર ! સાથમાંથી ઠેલશોમાં

સાથમાંથી ઠેલશો માં, હાથમાંથી મેલશો માં. સી. ટેક

હાથમાં હરિ હાથ સોંખો, આશ ધારી ઇશ્વરસમે !

લક્ષ્મ માલી નાથ હાથેથીજ હા ! હાથેથીજ મં

સી.

સ્વાર્થમાં સપડાયલાં સી, માફે કોઈ નહિ દેખતો હું
 આપનોજ આધાર, ભૂધર, સંગથી ધકકેલશો માં. સી.૦
 દેયામાં હરિ બાળને આ, રાખતાં ખોળે રમાડો;
 ફેંકી બાળક વેગળું, જગ બાપ ! આધા ટેલશો માં. સી.૦
 હર્ષ મણિ કરમાં શિયુને, બાપલા ખેલાવળેજી
 છોજી રામ રસાળ, અવળા દાવજનંથી ખેલસે માં. સી.૦

રાગ વૃંદાવનમેં તનકતા થે થે.

બજે રામ કરો કામ હસોખી, ખી, અહા ! હી ! હી ! હી હી !
 અહો ! હી ! હી ! હી ! હી ! પ્રેમ પી ! પી ! પી ! પી !
 મતિ લીલીલીલી વાવો ખીખીખીખી. બજે. રેક

મૂકો માયા મય મોહ જળ માઠી, કુટો ડોને જાય જડનાહી
 લહો નામ લક્ષ્ય હાય રૂડી લાડી, ધરો ધ્યાન બુલો જાન
 બધી સાનને ગુમાન, તજે છીછીછીછી. બજે.

એક ધ્યાને દિલતારતો લગાવો, બડી બજનોની ધૂત હા ! મચાવો.
 હરિનામે બ્રહ્માંડ આ ગજવો, એકતાર કરો યાર !
 પડો પાર, હા ! અપાર, બ્હીક શી ! શી ! શી ! શી ! બજે.

સત્ય પ્રેમે સંલગ્ન શ્રેય પામે, જગન્નાથે અભિન્ન આપ જામે
 ધણીદારે લગાવી ખાસ ધામે, પુરણ પ્રીત, હા ! ખચીત.
 એક ચિત્ત, એજ હિત, બધું ધી ધી ધી ધી. બજે.

પ્રભુપદમાં અહંભાવ ખોઈ, લેવું ઘટમાં ગગન એમ દોહી
 આત્મરૂપે આ વિશ્વ બધું જોઈ, મણિરામ, કામ કામ આઠ
 જામ, જુઓ આમ, હું જી ! જી ! જી ! જી ! બજે.

રાગ ઝેજ.

ઢાલ ધમકે ધમકાર ચામ ધધિં, અહો ! હેં ! હેં ! હેં ! હેં !
 કરો મેં મેં મેં મેં, કેમ ભેં ભેં ભેં ભેં, મુકો રેજે પેજે. ઢાલ. ટેક
 ગગન બેદી આ નાદ શો ગગનવે, શુરા સસ્ત્ર અસ્ત્ર સ્નેહથી સગવે.
 બન્ને ભડતો મુભાવથી ભગવે, તમે આમ મૂરખ ભમ,
 તજી હામ, ચુથો ચામ, કરો એં એં એં એં. ઢાલ.
 શુણો ગર્જના ન; કેમ ? કાન કુટયા, આત્મ સકિત ભંડાર ખાસ ખૂટયાં ?
 ભોભ લાલચે બળરમાંજ લૂટયા ? બલ્યું જ્ઞાન, ટલ્યું,
 માન, ગધ સાન, વધ્યું માન, બકો બેં બેં બેં બેં. ઢાલ.
 વીર ધીરા સૌ આગળે ધસે છે, તેને હૈયે આનંદ હલસે છે,
 સકળ અંગે વિરત્ય વિલસે છે, બસો આપ દેતા શાપ,
 “કાધું પાપ, બુદ્ધિં બાપ, બધું તેં તેં તેં તેં” ઢાલ.
 હવે એવું વિશેષ નહિ ચાલે, નહિ બેસાય મૂડી હાથ ગાલે,
 બન્ને આજ, મણિરામ રામ બહાલે, ધરી ધીર, બનો વીર,
 ચાલ ધીર, મારો તીર, તબે ગેગે ફેફે. ઢાલ.

રાગ ઝેજ.

રણે પહોંચ શરવીર ધીર ધા, ધા, પડે ધા, ધા ધા ધા,
 શુણો ગાગા ગાગા, ધાવ ચ્હા ચ્હા ચ્હા ચ્હા,
 ઠહી હાકા હાકા, રણે. ટેક.
 દાખતી દે વિરત્ય આજ તારૂં, ચાય સાંભળ આ જંગલું નમારૂં,
 દોડે હોય બે શુરત્ય ખાસ ખારૂં, તજી અ.શ. અને તસ,
 ખાલુ ખાલુ, મુજી ખાલુ, ધાલ ખાખા ખાખા. રણે.

ધીર વીરા ન ખાય કદી ઝોંકાં, કરે, જૂઠાં ધડથીજ અરિ ડોઢ
કરે વાહ વાહ વાહ સકળ ભોંકાં, જીતે જંગ, રાખે રંગ,
ઝગે નંગ હા ! અનંગ, એવો થા થા થા થા.

રણે.

ઢીલ થાતાં ઢીલાઈ આસનારી, મૂળ એ વિરત્વનુંજ કાઠનારી,
સત્યાનાથ સત્યનુંજ વાળનારી, તેજી ઢીલ, દાખવ શીલ;
દષ્ટ ઢીલ, ઝડપ ઝીલ, ચડપ જ જ જ જ.

રણે.

મરે કે જીવે તથાપિ કાયદો છે, શર છાપનો સદાય કાયદો છે
સ્વચ્છ રોક; ન ઉધાર વાયદો છે, કરે કામ, હેચે હામ
મૂળે રામ, મણિ નામ, ધરી ધા મા ! ધા મા !

રણે.

રાગ એજ.

રણાંગણમાં રણુંકાર થાતાં, શર ધાતાં ધાતાં, નહિં કાતાં કાતાં
ખુશી જતાં જતાં, શત્રુ રહાતાં રહાતાં, નેણ રાતાં રાતાં.
હેચે હુલ દઈ ધીરવીર દોડે, પુગે ખ્યારથી ન હારતાજ દોડે
માન શત્રુઓનાં ધીર લડે મોટે, ઝીકઝીક, નથી ખ્હીક,
લડે ઠીક, વહે નીક, ધૂમે ગાતાં ગાતાં.

રણાં.

પેટ ધોંચી કંટાર ભેટ વાળે, પુલક ગાત્ર નેત્ર લાલ બિર્દ પાળે
રણે સ્થંભ સમા અડગ સર્વ કાળે, ધસ્યા જાય, ગીતાં ગાય
માર ખાય, તોય ધાય, ધાવ ખાતાં ખાતાં.

રણાં.

હીલાં માથાં લઈ હાથ હામ ધાલે, ચડ્યા વળતું પાછાજેન લેણ ખ્યાલે
મરણ જીતે વિરત્વ તેજી ભાલે, જતાં બાળ, ખરા કાળ
વિજય માળ, હા ! રસાળ ધસે રહાતાં રહાતાં.

રણાં.

પ્રકાશે મણિ સમાન જીવ થાતાં, બને રામ રૂપ હાથ ! હા ! હથાતાં.
નથી વીર્ય ક્યાં વીરનાં મણાંતાં, ચડે ચાક, દઈ હાક,
ખરિયાક હા ! ખચાક પ્રેમ રહાતાં રહાતાં.

રણાં.

રાગ-ભારી રામ ગયો વનવાસરે.

વણસી જવાની બધી વાતરે, અંતે આવી કાળ યહો. ટેક.

વણસી વૈભવની વાડી, બણી બની ગઈ છે વાડી,
આગ ત્યાં કરશે ઉતપાત રે, અંતે.

જુકિત શક્તિ નહિં ચાલે, પડવાનું જમને પાલે,
અચબુચ થાવાની એથી વાતરે, અંતે.

પાપે તાપે પીત્તાશે, જાટકા નહિં ઝીલાશે
ધારે અંતરમાં વલોપાતરે, અંતે.

બહાવાં સહુ કાલાં રોશે, કાલાં થઈ ખેલ જોશે,
ભાલા વડીયે જવાનું ખાત રે, અંતે.

ભેળાં થઈ લૂટી લેશે, આગમાં કુંડી દેશે,
સમજી તજ તેની તું પંચાત રે, અંતે.

મણિરામ શરણે જાને, ચરણે પડવાને માને,
નહિં તો થઈ ખાટી તુજ ઓકાત રે, અંતે.

રાગ રામનું રામનું રામનું રે ટેક.

ગાય છે ગાય છે ગાય છે રે, ભલા ભકતો ગોવિંદ મુખ ગાય છે. ટેક.

ભજનો ગાતાં શાંતિ ચાતાં, હરખે હૈયાં ઉમરાય છે રે, ભલા.

આનંદે દિલ મગ્ન થવાથી, નયણે નીર છત્રકાય છે રે, ભલા.

શીતગતામાં અંતર રમતાં, ત્રિવિધ તાપ ઓલાય છે રે, ભલા.

રોમે રોમે રમે રામ રંગીણો, દુનિયાનું લાન બૂલાય છે રે, ભલા.

ત્રિકમ સાથે તાનજ લાગે, જ્યોતિ હૃદય ઝલકાય છે રે, ભલા.

જામી મન મણિરામે જાતું, મંદ મંદ મન મલકાય છે રે, ભલા.

રામ સહીયારી.

હા ! શાશ્વતી ! એ સ્થિતિને, અનુભવે જે જનમૂત આત્મા !
 જે ટાણે હા ! સમાનતાના, પુર્ણ બળે ને ચેતનતાની
 દિવ્ય કળાથી તેમજ પુરીમાનંદી પર શક્તિથી
 સૌ ચિત્તેમાં રજને ગિરિમાં, સ્વાત્મિયતાની ઝલક જણાતી.
 અદ્વારિમિતિ અનુભવ ઉદિતે, સર્વ ખલુ આ અહ્ય ભગવાન
 મસ્તાની હાલતમાં ડોલે, ગુસ્તાનીનું બાન બુલાતું
 શયતાની ગદ ને સુસ્તાની, આવી જાની જાણી માણી
 જાણપણાની જાણ ગયેલી, રામકૃપાથી મણીમય થાતાં.

રાગ ગઝલ.

સખિયો ! સ્વરંગી ! સાધ્વિ ! હાવાં વિદાય દેજે. ૨૬.

પ્રિય ! પ્રેમ સિંધુ મુજને, સ્વાનંદમાં ઝીલાવી
 આભાર એ અનંતા ! હાવાં

રામાંય બામ ખીસ્વો, સ્વાનંદ પક્ષી ટટકા

હિસ્સોલ હા ! કરંતાં, હાવાં

પટનેત્ર સ્નેહ અત્રુ, મન માણી નીર સીંચે

દિલકંજ હા ! ખીલાવી, હાવાં

પ્રણયી સુમન મણિની, સાધ્વી સ્વમંડળીને

અર્પુ સ્વમાળ સ્નેહે, હાવાં

બાલાં ! સ્વીકારજે હા ! પ્રતિનિંબ આત્મ માસં

મણિરામ કહું નમીને, હાવાં

રાગ કળીર કહે એના મારગડા જુવા.

એ, તો ઇસારા જુદા, ગુરના એ તો.	ટેક.
ગુંસાઇ અગણિત આ અવનિમાં, શરે કરે કુદકુદા,	
જેહ ઇસારે સિધ્યા અલીખાં, ઝટ સમજ્યા સૌ મુદા.	ગુર. ૧
આચારી અવગતિયા અમથા, જેવા જગ જુદ જુદા.	
અનંત પુરુષાચાર્ય બન્યા તે, ખાસ જુદા નામુદા.	ગુર. ૨
કમાલ, કળીરે, તુકે શિવાજી, સાધ્યા કીધા મુદા,	
નરસી મીરાં સધનો સાને, સમજ્યા હુતસ્યારૂદા.	ગુર. ૩
જે લક્ષે મણિરામ મળે તે, પતંગ બનતા કુદા.	
એસાનું ગુર ગમની નોખી, હાજર હજુર ખુદા.	ગુર. ૪

રાગ ભકિત ભાળીને બહાલો.

જ્ઞાનની ગપુના ગોળા ધણા મારનારા,	
સ્વાનુભવી સિદ્ધાંતિના, અનોખા ઇસારા રે.	ચા. ટેક.
રણરંગ જંગવાતુ, ખૂબ બકનારા,	
શરવીર ફાટીના, અવળ આકારારે.	ચા. ૧
ધાવના બડાકા હાંકે, હડીલા ઠગારા,	
ક્લેશ કપાયાં તેના પ્રોદા પડકારારે.	ચા. ૨
સતી વાતુ બકવામાં, કરે બહુ લવારા,	
હોમે તનજે અબોલે, એના ધાટ ન્યારારે.	ચા. ૩
મણિ હાથ આવે એના, છૂટે છે લવારા;	
આઠે જમ જમી રહે, રામ રણુકારા-રે.	ચા. ૪

રાગ ગઝલ.

પ્રકટી જવલંત જગમાં, આતે હુતાશની શી ! ટેક
 દુષ્કાળ આપ હોળી, માં રોગ ઘેરિયા હા ! જન કાષ્ટ ખૂબ હોમે. આં
 ભુખ દુઃખનાજ બડકા, દિલ દર્દનાજ થડકા નિશ્વાસ હાય ! સડકા ! આં
 હા ! ઢોર ધૂળ ચાટે, મા બાળ ખાઈ જીવે વિપરીત હાલ વિશ્વે. આં
 ક્રાંતિ સમાં કમોતે, મરતાં જગે જનો હા ! દીન બંધુ ! જોયજોડો. આં
 ચિંતામણિ સ્વદે, દે, જન કષ્ટ કાપવાને કર શાંત રામ સ્નેહે. આં

રાગ ગઝલ.

પ્રભુ ! આમના ! ઘટે હા ! પ્રિય ! દાર ! દાર ! હોળી. ટેક

નાંખે ભૂખ્યાંનું વેડકાં હાલેલ ભૂખ હડકાં

શું ખાય ! ખેર ખડકાં.

પ્રિય !

વિશ્વંભરા ! પડી શું ? ભંડારમાંજ ભૂખ કે

જન રોટી વિણ રઝળે

પ્રિય !

તવ ખાણ હાય ! રાંકાં, રઝળે ભૂખ્યાં દુખ્યાં હા !

પ્રિય ! ખોટ એ તને છે

પ્રિય !

કરે ધાન ધાન ભૂખ્યા, ઘો અન્નદાન એને

લૂંછ આંસુ રંક કેરાં.

પ્રિય !

રોતાં મટાડ રાંકાં, વાંકાં છંતાય “ માંકાં ”

ગણી ભૂખ ભાંગ ભુંડી.

પ્રિય !

મણિ રામ નામ સાચું, કરે બાપલા કૃપાથી

જળ અન્ન દઈ ભૂખ્યાંને.

પ્રિય !

વિજ્ઞપ્તિ.

રામવીણા રા. ૦-૧૨-૦ રામાણ રા. ૦-૩-૦ મણિરત્નમાળા રા. ૦-૧-૦
સંગીત ગીતા, સ્તોત્રપટક, શ્રી રામલહરિ દ્વેર ૧લીરજીગજીપ્રતીપત્ની ઠી
અમૃત્ય. પોષ્ટેજ જુદું. મળવાનાં ડેકાણાં.

શેઠ પુરુષોત્તમ નાનજી

રા. રા. નવનિધરાય ઇચ્છાશંકર કીકાણી.

કેશીદ-કાઠિયાવાડ

બજાર ફળિયા, જુનાગઢ, કાઠિયાવાડ.

